

enkelte Formaalt, som man fra Anstaltens Side satte Pris paa. Jeg maa dernæst bemærke, at der idetmindste indeholdes een Dplysning i Bestyrelsens Skrivelse, uagtet den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meente, at der ingen indeholdtes deri, idet det nemlig udtrykkelig erklæres, at man, da en saadan Anvendelse fra Finantsudvalgets Side misbilliges, ikke vil anvende Noget af det Besparede til Lønningsforhøielse, hvilket man tidligere havde troet at kunne gjøre i den Formening, at det var det Naturligste og Nemmeste; Skrivelsen indeholder, som sagt, en udtrykkelig og bestemt Erklæring om, at Beholdningen ikke vil blive anvendt til noget Saadant. Sagen staaer nu altsaa saa reen, klar og stimpel som mulig; der er kun Spørgsmaal om, hvorvidt Anstalten gjennem det, der kan bespares i det løbende og det paafølgende Finantsaar, altsaa tillige ved den Beholdning, der gaaer over fra dette Aar til det næste, skal kunne gaae frem paa samme Maade som hidtil, uden dog at anvende Noget til Lønningsforhøielse, medens det maa ansees som givet, at man i fremtidige Budgetter vil følge en anden Form. Derpaa, og derpaa alene er det, at Aftemningen gaaer ud, og jeg synes dog ikke, at det ærede Thing billigviis bør glemme, at om det ogsaa efter de Vittringer, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, kommer til den Overbeviisning, at det maa ansees for noget meget Forkeert og Fordærligt, at denne Institution kunde gjøre enkelte Besparelser paa forskjellige Udgifter og benytte det derved Fremkomne til at skaffe sig, hvad den ellers ikke vilde være istand til at erholde, saa er en saadan Fremgangsmaade dog hidtil gaaet upaafaldt hen, staaer uimodsagt i det foreliggende Udkast til Finantsloven med Hensyn til flere andre Anstalter og er billiget af Statsrevisionen. Jeg troer ikke, at der kan have et bedre Standpunkt, eller at der kan vises

en større Imødekønnen end ved at sige, at man fra Anstaltens Side vil gjøre Skridt til fra næste Finantsaar at kunne begynde en anden Ordning, da man, naar man kun i Forveien veed, at der sættes Pris derpaa, ligesaagodt kan komme igjennem med den ene af disse Maader at ordne Sagen paa som med den anden. Vil man nu springe ind i Noget, der forandrer Alt, hvad der tidligere har fundet Sted, blot for i det enkelte Aar at faae sin Billie sat igjennem, saa finder jeg det hyerken naturligt eller billigt; jeg skal indrømme, at Gjenstanden i sig selv ikke er af nogen overordentlig stor Betydning, men netop derfor synes jeg, at man saameget mindre skal sætte sig imod Noget, der meget indstændig attraaes af en Bestyrelse, som under de Forhold, der bestaae ved Læreanstalten, virkelig har en heel Deel Banskellighed af forskjellig Art at kjæmpe imod.

Ordføreren: Jeg har blot udbedet mig Ordet for at give den factiske Dplysning, at jeg ikke har talt om den disponible Beholdning som om nogen meget stor Sum; idetmindste har jeg slet ikke villet det. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at der eksisterer en disponible Beholdning, hvilket kan bevises af det, der er tilfallet Udvalget, og som staaer trykt i Betænkningen over Finantsloven. Der staaer nemlig i en Skrivelse fra Ministeriet af 11te Juni 1858: „Dernæst bemyndiger Ministeriet Bestyrelsen til, foreløbig for indeværende Finantsaar, at anvende af Læreanstaltens disponible Beholdning den Sum 700 Rd. til Løn for Nogle o. s. v.“; her er Tale om en Deel af den disponible Beholdning, som følger lig maa eksistere.

Kirke- og Underviisningsministeren: Der er senere Dplysninger, som maae være hos Udvalget, og som vise, at der kun er 120 eller 123 Rd. tilbage.